

**Ole Samuelson,
Stensballe**

Fhv. gymnasielærer og folketingsmedlem Ole Samuelson, Stensballe, døde i søndags, kun en uge før sin 64-års fødselsdag.

Dermed er et liv, som var præget af mange bekendtskaber og mange gode debatter om politik og samfundsforhold, slut.

Ole Samuelson startede sin karriere med en uddannelse som cand. mag. i historie og engelsk fra Københavns Universitet. Efter bl.a. et studieophold i England kom han i 1959 til Horsens, hvor han blev adjunkt på statsskolen. I 1971 blev han lektor, og fra 1977 til sin afsked i 1991 var han studielektor og dermed den, der bl.a. tog sig af de unge lærere, som var i praktik på skolen. Det var et job, han fik mange roser for - »han er god til at tage sig af,« som det engang blev sagt fra statsskolen.

Da Ole Samuelson flyttede til Horsens, slog han sig ned i den daværende Vær-Nebel kommune. Meget hurtigt fik han markeret sig som ivrigt medlem af de radikale, og allerede i 1962 blev han valgt ind i den lille kommunes sogneråd. Skolepolitikken var en af hans mærkesager, og derfor var det naturligt, at han blev formand for skolekommissionen.

Ved kommunesammenlægningen i 1970 fulgte Ole Samuelson med over i det nye Horsens byråd, hvor han sad i to perioder, i den sidste igen som formand for skolekommissionen.

Samtidig var han blevet valgt som radikalt medlem af Folketinget. Det skete i 1968. Fem år blev det til på de bonede Christiansborggulve. Igen slog interessen for skolen igennem: I 1970-71 var Ole Samuelson formand for Folketingets uddannelsesudvalg.

Men desværre var halvfjerdsenerne ikke gode for de radikale. Partiet gik tilbage, og for Ole Samuelson betød det farvel til først Folketinget og siden byrådet. Det huede ham ikke, for han var glad for politikerlivet og de udfordringer og debatter, der fulgte med.

Til gengæld kunne statsskolen så til fulde nyde godt af hans kunnen og hans undervisning, først og fremmest i historie.

I marts 1987 blev Ole Samuelson ramt af en hjerneblødning, og endnu en fulgte et halvt år efter. Den sidste ødelagde hans stemme, og efter et par hårde år som underviser måtte han erkende, at han ikke kunne fortsætte på statsskolen. Det var en svær beslutning, for Ole Samuelson var ikke den, som holdt af at sidde stille hen. Han ville gerne være der, hvor der skete noget. Et selskabsmenneske var han; han befandt sig som en fisk i vandet, når snakken gik i venners lag. Meget af det satte hjerneblødningerne en stopper for.

Men hen ad vejen lærte Ole Samuelson at holde af det mere stille liv, godt hjulpet af Ida Gydesen, som blev hans livsledsager de sidste år. Og selv om det kneb med at tale, var den tidligere lærer og politiker altid klar med en lun bemærkning eller en skarp kommentar til dagens begivenheder, når man mødte ham.

Hele sit liv var Ole Samuelson en flittig bruger af kirken. Specielt i Vær Kirke kom han ofte, sidst så sent som i søndags -samme dag som han døde. Begravelsen finder da også sted fra netop Vær kirke på lørdag kl. 12.00. (ch-r)